

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 54.

Štev. 257.

V Ljubljani, v sredo 10. novembra 1897.

Letnik XXV.

Državni zbor.

Dunaj, 9. novembra.

Levičarji poslanske zbornice bobnajo zopet v svet o novi „zmagi“, ki so si jo baje priborili s pomočjo govornika-junaka posl. Funkeja v zadnji ponedeljkovi seji poslanske zbornice. Omenjeni prvoboritelj „zatiranega“ nemštva je od $\frac{1}{2}$, 3. do $\frac{1}{2}$, 9. ure zvečer, toraj celih šest ur dolgočasil zbornico s svojimi „dokazi“ o krivicah, ki jih je provzročila Badenijeva vlada z znanima jezikovnima naredbama. Mož je kazal v svojem govoru precej poguma, napadal vlado in večino ter izjavljal v ime svojih tovarišev, da se ne strašijo nikakega boja, dokler se ne prekličeta znani naredbi. Najbolj smešnega se je pa pokazal zastopnik „gospodujočega“ naroda s svojo izjavo, s katero je sklenil svoj neslani govor in trdil, da se nemški kričarji boré za jedinstvo in gospodstvo, za konstitucijsko monarhijo v Avstriji in zato lahko s ponosom naglašajo, da je v njihovem taboru Avstrija. Trditev, da se boré za gospodstvo nemškega naroda v Avstriji, bi si bil prvoboritelj prav lahko prihranil, kajti o tem že dalje časa čivkajo celo vrabci na strehi. Da je pa Avstrija v njihovem taboru, o tem so pa „prepričani“ nemški kričarji sami.

Ko je dr. Funke končal svoj govor, se je razprava o ministerski zatožnici prekinila. Nemški liberalci in socijalni demokratje so vložili še nekaj predlogov in interpelacij, na kar je podpredsednik naznanil, da bo prihodnja seja jutri, v sredo, ob jednajsti uri z istim dnevnim redom. S tem pa ni bil zadovoljevan dr. Pergelt in je zahteval, naj se postavi na dnevni red jutrišnje seje volitev predsednika, ker je že 14 dni preteklo, odkar je dal dr. Kathrein slovo predsedništvu.

Podpred. dr. Kramar mu je pa pojasnil, da ta točka sedaj še ne more priti na red, ker desnica še ni jedina glede osebe, kateri bi poverila to mesto, pač pa bode skušalo predsedstvo ustreči tej želji v drugi prihodnji seji. S to izjavo se je zadovoljila tudi zbornica s tem, da je s 84 proti 65 glasovom odklonila Pergeltov predlog. Ravno navedene številke kažejo, da zbornica ni bila posebno dobro obiskana.

Predsedniško vprašanje

se morda vendar le reši tako, kakor se je s početka mislilo. V današnji seji parlamentarne komisije desnice, ki je trajala do $\frac{1}{2}$, 1 ure, so se izjavili vsi člani za kandidaturo posl. dr. Ebenhocha, o kateri pa seveda še odloči tekom jutrišnjega dne katoliška ljudska stranka, katere jeden del z baronom Dipaulijem na čelu, se odločno protivi temu sklepu. Vendar pa ni nikakega dvoma, da ne bi bil izvoljen dr. Ebenhoch, ker so z njim razun Dipaulijeve frakcije zadovoljne vse desničarske stranke. — Vzroka temu notranjemu razporu pa je iskati v nasprotstvu, ki ga kaže večina v desnici napram

Dipaulijevemu predlogu.

Zatrjuje se, da ima mož zelo malo privržencev za svojo zahtevo in bo njegov predlog brzkone pogorel. Ako se pa to zgodi, nad čemur pa v sedanjem položaju ni dvomiti, potem se po mnenju merodajnih politikov loči baron Dipauli s svojimi sedmerimi somišljeniki, mej katerimi je tudi poslanec Zallinger, iz kluba katoliške ljudske stranke. Gotovo je toraj, da njegov predlog propade in se v jutrišnji seji z veliko večino vsprejme jednostavni predlog na prehod preko zatožnice na dnevni red, za katerega bode glasovala tudi večina članov katoliške ljudske stranke. O tej zadevi so se vršila več-

raj pogajanja tudi mej grofom Badenijem ter poslanci Karlonom, Ebenhochom in Dipaulijem.

Nagodbeni provizorij.

O tem vprašanju desnica sama še ni jedina. Najbolj nasprotujejo vladni zahtevi člani slovansko-krščanske narodne zveze, ker ne marajo kar meni nič tebi nič storiti vladi tako uslugo, ne da bi se ozirala na njihove najopravičeneje zahteve. Kako je grof Badeni naklonjen jugoslovanskim zastopnikom, nam dokazuje vprašanje glede koroškega deželnega predsednika. Velik „prijatelj“ koroških Slovencev, predsednik Schmidt-Zabierow, ostane na željo Badenijevo še na svojem mestu, reči bi na kljub vsem opravičenim pritožbam s strani slovenskih zastopnikov.

Poleg teh se pa za provizorij tudi še niso odločili zastopniki češkega naroda, ker hočejo popreje videti, kako se bo vlada ozirala na njihove zahteve. Sploh pa je vladi znano, da ji ne bodo provzročali prevelikih preglavic ti nezadovoljneži in jih bo lahko pridobila na svojo stran. Morda je s tem vprašanjem v zvezi tudi poziv poslanca dr. Engelsa, naj bodo pričeni z jutrišnjim dnev prisotni na Dunaju vsi češki poslanci.

Proračunski odsek.

Proračunski odsek je danes popoldne nadaljeval glavno razpravo o nagodbenem provizoriju.

Takoj pričetkom seje so predlagali ustavovorni veleposestniki resolucijo, v kateri izraža zbornica prepričanje, da se nagodbeno vprašanje ne more rešiti potom uporabe § 14. državnega osnovnega zakona.

Na to pa je povzel besedo finančni minister Bilinski, ki je izjavil, da v zadnji seji proračunskega odseka ni rekel, da bode vlada podaljšala nagodbo

LISTEK.

Kralj žepnih tatov.

Po ruskem izvirniku Paulus.

(Konec.)

Stari, jedini livrirani strežaj kneza Zombova že davno ni toliko „vodke“ potočil, kot današnji večer. Imel je imenitne goste. Onegin, kralj žepnih tatov, in pet tovarišev — to je bilo omizja, ki je pridno poganjalo po grlu, kar je stari strežaj natočil iz velikanskega srebrnega vrča.

Knez je vstopil. Gostje so vstali ter se poklonili visokemu gostitelju. Ta jim je povedal, zakaj jih je povabil, in jim natančno in nadrobno razložil, kaj je njih naloga drugi dan. Vrgel je na mizo šop papirnatega denarja, po dobljeni stavi pa jim je obljubil dati še polovico stavnine.

„Gospodje“ gostje so obljubili dobro napraviti svojo nalogo, razdelili denar med seboj ter praznili vrče pozno v noč...

Lord Byrington, poslanik angleški, je stal samozavestno se smehljajoč pred zrcalom v svoji spalnici ter poskušaval red za redom na svojih prsih, je-li dovolj pritrjen. Mož je prav zadovoljno kimal. — Ura na steni je udsrila tri. Anglež je pograbil hitro iz kota s srebrom okovano palico, potisnil po-

krivalo na glavo in natikaje nove rokavice stopical prav oblastnega obraza na ulico... Čudno, da, vse nenavadno se mu je zdelo danes po petrograjskih ulicah. Če se je le za hipec ustavil pred visokim steklom bogate izložbe, takoj se je nabrala okrog njega silna množica ljudi. On pa, lord Byrington, pristen Anglež, je hitro preštel svoje redove na prsih, pokimal in z zavestnim nasmehom na ustnah prerinil skozi množico na prosto.

Berači, capini, vsi so se mu zdeli danes posebno usiljivi; prodajalci različnih časopisov so ga kar trumoma oblegali ter ponujali listov v nakup; lord pa je pogledal po svojih redovih ter odgnal nadležno druhal. In ko je korakal skozi mestni park, so se vedno in vedno zaletavali vanj otroci s svojimi kolesi in drugimi igračkami, — lord Byrington pa je mirno prenašal vse to in štel ter štel svoje redove. Drugi šetalci v parku so bili danes tudi izjemoma kar najbolj nerodni. Jeden za drugim so se zadevali vanj s komolci, toda lord je mirno prenašal sunko — pak pazil na svoje redove. Ko je stopil iz parka ter šel mimo nove stavbe, mu je zaklical zidar, naj se umakne, ter pokazal kvišku z roko, od koder preti nesreča. Lord pa ni pogledal kvišku, ampak doli na svoje redove, se samozavestno nasmehnil ter zmerjenih korakov odšel.

Ura na bližnjem stolpu je kazala tri četrt na sedem. Lord Byrington se je oddahnil, ozrl po svo-

jih redovih in zmagovito pogledal okrog sebe, češ: ubogi revčki ste ruski tatje; hejoj, vse redove še imam — ter zavil proti Zombovi palači.

„No, dolgo si spal, dragi moj kneže,“ mrmral je v brado poslanik, ko je ugledal v oknih knezove spalnice kopo pernic in posteljne odeje. „Sedaj pa izvestno preštevaš svoje rublje, da mi odšteješ stavnino.“

„Klanjam se, ekscelenca,“ pozdravil ga je vratar v bogati livreji.

„Je-li knez Zombov, prijatelj moj — —“

Ni še končal stavka. Dež perja iz pernice raz okno knezove spalnice se usuje nanj.

„Ščet, ščet,“ vpije vratar in potegne prestrašenega lorda v prostorno vežo. Po stopnicah prihitel strežaj z velikansko ščetjo ter osnaži pernatega poslanika.

Očiščen, malo jezen, a vendar ponosen na dobljeno stavo, jo maha lord po stopnicah proti knezovim sobam ter vstopi.

„Brez redov prihajaš?“ pozdravi ga knez.

„Brez — —“

Lordu je zastala beseda; blisek jeze šinil mu je iz oči.

„Tvoj vratar, tvoj lakaj — — tatova!“

„Kakšen vratar, kateri strežaj? Vrataja nimam, strežaj pa je že od jutra tu pri meni; ero ga,“ vikne knez v veselji.

z Ogersko s pomočjo § 14., marveč je omenjal le one naredbe, ki se v slučaju potrebe lahko izdajo z uporabo omenjenega paragrafa, ako bi se nujni zakon ne mogel rešiti parlamentarnim potom. Vlada ne bode zaključila državnozbornskega zasedanja, ampak želi, da zbornica v najkrajšem času vsprejme predležeči zakon. Ker je zbornična večina pri vsaki priliki izjavljala, da bo glasovala za nagodbeni provizorij, ker jo nadalje pri tem ovirajo le skrajno neugodne parlamentarne razmere in je splavala po vodi vsaka nada na rešitev pred 31. decembrom, je vlada morala poseči po onih določbah § 14. glede bančnih, carinskih in trgovinskih zadev, ki so dopuščene v smislu ustave. Te določbe tvorijo potem provizorij.

Sedaj je pa še dovolj časa za posvetovanje o predloženem vladnem načrtu. Vlada prosi zbornico najnujnejše, naj vsprejme predloženi načrt, da vlada ne bode prisiljena praktično uporabljati § 14.

Za finančnim ministrom so govorili še poslanci Menger, Erb in Fournier, na kar se je zaključila glavna razprava. V nadrobni razpravi so potem še govorili poslanci Schlesinger, Wimhölzel in Kaiser. Potem se je pa seja zaključila.

Malo časa pred sejo proračunskega odseka se je sešel tudi

pododsek proračunskega odseka,

ki je vsprejel nespremenjeno poročilo o vladni predlogi gledé državnih podpor vsled vremenskih nezgod ponesrečenim krajem. Poročilo se sedaj predloži odseku, ki bo v plenumu razpravljalo o tej točki potem, ko bo rešen nagodbeni provizorij.

Iz vipavske doline.

(Izvirni dopis.)

Gosp. Božiču kot kandidatu „narodne stranke“ se je zljubilo mej drugim pri dr. Tavčarjevem volilnem shodu v Vipavi dne 31. p. m. tudi naglašati: „A naveličali smo se gledati, kako je naš zastopnik v dež. zboru pobožno sedel in molčal“.

V istini je bil pokojni poslanec Lavrenčič veren katoličan in tudi g. Božiču ne bo nič škodovalo, ako ga posnema; pa bil je Lavrenčič delaven in skrben za svoje volilce, on se je pri vsakej mu danej priliki požuril govoriti za koristi svojih volilcev. V dokaz temu naj sledijo ti le neovrgljivi podatki iz prav zadnjega časa: Za vodovod črnovrški str. 61 od 1897 sten. zapisnika, za vodovod pokrajski str. 138 od 1897, za šolo v Erzelu str. 192 od 1897, za uravnavo vipavskih vodá str. 152 od 1897; za vodovod v Ustju str. 266 od 1897, za okrajno cesto Rovte-Zire str. 131 od 1896 in str. 338 od 1897, za ponovitev vipavskih vinogradov, odnosno za brezplačno pridobitev američanskih koč in bilf str. 158 od 1896, proti nastavljanju mitnice na Colu str. 162 od 1896, za šentvidski in podraški kal na Nanosu

Lord Byrington je postal nem.

„Torej v moji lastni hiši, preoblečeni v moje sluge, so te okradli ti zviteži. Da so tako pretkani, tega si vendar nisem mislil.“

Lord je bil jezen pak silno zavisten Rusiji na takih tatovih.

„Priznavam, udam se,“ dejal je počasi, „zapal sem stavino; tu jo imaš!“

Bekši seže v žep, — a listnice nikjer. Lordu se od jeze zapenijo usta.

„Tudi listnico?“ vikne knez.

„Šest sto tisoč rubljev,“ sikne lord.

„Lopovi!“ zavpije knez.

Pred durmi je nekaj zacvenketalo. Strežaj skoči tja in odpre. Vsi redovi lordovi so ležali na tleh, — o kakem človeku ni duha, ni sluha.

Lord je vzel redove v roko ter vzdahnil: „Vsaj to so mi dali lopovi nazaj,“ — ko pa je natančneje ogledal veliki križ, je opazil krvavim srcem, da na njem manjka dragi briljantno brušeni demant.

* * *

Petrograjska policija je letala po gostilnah, kavarnah, žganjarnah, detektivi so se mešali med gručo ljudij — vse zaman, o tatovih nobenega sledu. Gospod Muškin, policijski komisar, ki je imel vse zlobneže v mazincu — si je pulil redke lase. Kljel je, zapovedoval, premišljeval, koval načrte, kako dobiti zlobneže v roke, ali ves trud je bil brezuspešen. Kaj takega on, tako čislani in veleznani komisar, ni mogel pretrpeti. Prosil je upokojenja ter se preselil daleč tja v Ameriko, kamor sta se prepeljala bojda malo preje tudi oba tatova: Onegin in drug z blestečim dijamantom in šest sto tisoč rublji.

str. 348 od 1896 i. t. d. On, pokojni Lavrenčič se je celi čas svojega dež. zbornskega zastopanja vsestransko nevstrašeno trudil za koristi svojih volilcev. Trudil se je zato tudi pri uplivnih gospodih; velikokrat ga je gnala skrb za svoje volilce k deželnemu predsedniku priporočevaje in dokazovaje slabo gmotno stanje Vipavcev predstavljat, in ne brezuspešno. Ni bila mala njegova zasluga, da je deželni predsednik v XII. seji 1897 dež. zbora izrekel, da je njegovo prepričanje tako, da ima uravnava reke Vipave prednost pred osušenjem ljubljanskega barja; glej str. 256 sten. zap. od 1897.

Pokojni Lavrenčič se je svoječasno v dež. zboru za podporo preložitve obč. ceste pri Budanjah in za neke kanale pri Sanaboru z vso vmeno potegoval; a kje so bili nasprotniki tega Lavrenčičevega prizadevanja, trifoljum: Tavčar, Hribar in Suklje so nasprotovali tem podporam, a Lavrenčič si je vedel pomagati s tem, da si je pridobil nekaj glasov z osebno agitacijo.

Podpora za budanjsko cesto je bila sprejeta s 500 gl., sanaborska je pa za en glas v manjšini ostala. Stran 154 in 189 stenogr. zapisn. od 1892.

Tedaj to so tiste solze in zdihovanja župana Hribarja, da ne more Vipavcem nič pomagati, kakor je omenil dr. Tavčar v svojem govoru dne 31. p. m. pri volilnem shodu v Vipavi.

Kaj pa gosp. dr. Tavčar, kateri ni za Vipavce še nič storil, kakor se je sam pri shodu obsodil? Pač storil je, in sicer nasprotoval proti predlogu za odpravo legalizacije listin do 100 gl. zneska; nasprotoval proti predlogu poldnevnega poduka v ljudskih šolah. Tega dr. Tavčar svojim poslušalcem tudi ni povedal, da je pred prvo sejo dež. zbora pretekle volilne dobe, ko mu je bil sedež mej kmetskimi dež. poslanci odkazan, rekel „jaz ne bom med kmetavzarji sedel!“ In tak človek se upa pred notranjsko kmetsko ljudstvo stopiti, kateri je v seji dež. zbora 28. jan. 1896 Notranjce: „notranjske furmanske bahače“ imenoval, tak človek se upa pred nas v narodnem oziru napredne Vipavce stopiti, mož, koji v dež. zboru s svojo kliko vedno na straži stoji, kako bo s svojimi nemčurskimi zavezniki vsaki predlog, koji bi bil od poslancev katoliške narodne stranke stavljen, že v kalu zadušil!

Ban in Banffy.

Ko so se dogodili na Hrvatskem poznati nemiri, pisalo se je po raznih časopisih, posebno po mažarskih, da bode vsled teh dogodkov moral vendar le odstopiti hrvatski ban grof Khuen Hedervary. Tako se je mislilo precej na početku, ko je bilo javno mnenje vznemirjeno, kasneje pa so ravno iz Budimpešte mažarski uradni časopisi začeli zopet hvaliti bana, češ da se more le njemu zaupati uprava na Hrvatskem v tako neugodnih okoliščinah, in da se vsi višji krogi oslanjajo na njegovo državniško sposobnost. Ne vpraša se zdaj nič več niti za uzroke, ki so izzvali nemire in nereda na Hrvatskem. To se jim ne zdi toliko potrebno.

Nemirneže so dotične oblasti polovile in zaprle; zdaj jih čaka huda kazen. Pravih prouzročiteljev nemirov pa pravijo, da še niso mogli najti, ali da so jim na sledu. Po mnenju mažaronov in Mažarov pa morajo biti prouzročitelji le hrvatski opozicijski, katere obrekujejo na vse mogočne načine, ali jim ne morejo čisto nič dokazati. Ti prijatelji (!) hrvatskega naroda seveda nočejo priznati, da je pravi vzrok današnjega žalostnega stanja na Hrvatskem današnji zistem, ki se mora pa vzdržati, če hočejo Mažari s svojo poznato idejo prodreti. Zistem se tedaj ne sme spremeniti, potem pa tudi oseb ne treba menjati.

In tako ostane vsaj še nekaj časa vse pri starom, kakor sem že jedenkrat poročal. Dokler se ni bilo razglasilo iz mažarske Meke, da ban ostane na svojem mestu, omenjali so se že novi kandidati za to dostojanstvo. Med njimi so bili seveda sami privrženci današnjega zistema, razun grofa Bombellesa, ki bi radi posebnih zvez, katere ima s članovi cesarske rodovine, bil morda za Hrvate najbolji, ali ni verjetno, da bi hotel sprejeti to dostojanstvo v deželi, kjer se nahaja toliko nezadovoljstva. To so bile seveda le same kombinacije, ki so potihnile, čim se je čula izjava, da je s sedanjim banom vse zadovoljno.

Ali glej druge neugodnosti! Zuano je, da oddelek za bogočastje in nauke pri hrvatskej vladi še zdaj nima svojega predstojnika. Ugibalo se je dolgo časa, kdo dobi to dostojanstvo. Bilo je mnogo kandidatov,

med njimi dr. Fr. Spevec, dr. Pliverić in profesor Pavić. Največ se je govorilo o dr. Pliveriću. Pred kratkim se je podal ban v Budimpešto, da reši tudi to vprašanje zraven svojega. Ali glej presenečenja! Mažarom nista po volji niti dr. Pliverić niti prof. Pavić, češ da sta oba preveč Hrvata in premalo Mažara.

O dr. Pliveriću se vé, da je pisal in podučeval o samostalnosti hrvatske države, o prof. Paviću pa trdijo, da je bil privrženec stranke prava. Takim možem pa Mažari niso voljni izročiti vodstva tako važnega oddelka deželne vlade na Hrvatskem. Kaj Mažari tudi o tem odločujejo? Seveda. Ravno letos je izdal ogerski ministerski predsednik nekoliko naredb, ki so za našo autonomijo vrlo nevarne, a med njimi je tudi jedna, po kateri ima le ogerski ministerski predsednik odločevati pri imenovanju ne samo odsečnih svetnikov nego celo samih predstojnikov naših treh autonomnih oddelkov. Takrat je na Hrvatskem vsa opozicija vzdignila se proti takemu samovoljnemu ravnanju ogerskega ministerstva, ki je kar pogazilo naše autonomne pravice, mažaronska stranka je pa lepo molčala in dopustila to krivico.

In zdaj pride ban hrvatski pred ministerskega predsednika ter predloži za imenovanje svojega privrženca, a zavrnejo ga, da ti moške niso dosta verni današnjemu zistemu. Kakšne pa še hočejo imeti? Morda vendar ne mislijo postavljati na ta mesta prave Mažare, ki bi Hrvate zatirali, kakor ravna doma na Ogorskem s Slovaki, Malorusi, Rumuni in Srbi. To za zdaj še ne morejo storiti, pač pa pripravljajo pot za to. Nadjamo se, da vendar le ne bodo imeli dovolj časa, da izvedejo svoje osnove. In hrvatski ban, ki je predstavnik današnjega zistema na Hrvatskem, ni mogel s svojim predlogom vspeti. Pravijo, da je obolel od jeze, ker se mu je to pripetilo, kar pa ne verujemo.

Sporazumeli se bodo že, četudi se trdi, da sta si ban in Banffy jako navskriž. Morebiti, ali v pogledu imenovanja predstojnika ne bi smela biti, vsaj je bil tudi ban sporazumen s zgoraj omenjenimi naredbami, po katerih je dovoljeno ministerskemu predsedniku mešati se tudi v te autonomne zadeve. Ban mora biti zdaj zadovoljen s tem, kar odloči ministerski predsednik glede imenovanja njegovih činovnikov. Daleč smo pa pri nas zares že prišli, če se sme v Budimpešti zahtevati, da predstojnik autonomnega oddelka deželne vlade ne bi smel nič več pokazati svojega narodnega mišljenja. In ta zistem, ki je očitvidno naperen proti hrvatskej narodnosti, podpirajo sami Hrvati.

Zdaj se mere vprašati tudi sam dr. Pliverić, ki je po svojej lastnej trditvi stopil v red vladine stranke le zato, da bi spravil opozicijo z vladino stranko ter poslednjo obodril, da varuje domačo autonomijo, kaj je s svojo morda domoljubno namero dosegel. Zdaj se je mogel prepričati sam, da so Mažari prava nevera in da so z današnjim svojim zistemom spreli mrežo, v katero hočejo spraviti vse narode ne samo na Ogorskem in Erdelju, nego hočejo vloviti vanjo tudi Hrvate ter z njimi zapovedovati po svojej volji. Zategadel je zadnji čas, da se zares vse, kar je še kaj poštenega, zedini v obrambo autonomije in samostalnosti, kajti Mažari posegajo vsaki dan dalje, pa bi znalo za nas kmalu prekasno biti.

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. novembra.

Razdvajanje nemških nacionalcev.

Kakšen srd nosijo nemško-nacionalni voditelji mej nemški narod, to nam dokazuje brnski „Deutsches Blatt“, ki piše: Ob enem biti katoličan in Nemec, to je nemogoče, kakor je nesmiselno govoriti o krščanskih Germanih. Krščanstvo in germanstvo sta kakor pozitiv in negativ, kjer se to dvoje strne, tam vselej jedno preneha. Ako kedo meni, da bi bilo mogoče združiti stranke s tako nasprotnimi si načeli, kakor je na jedni strani rastoči vpliv cerkve, na drugi strani pa bramba nemških šeg in navad, nemške časti in nemškega ponosa, tak je v veliki zmoti. Tukaj se mora le tako delati, kakor je že storil posl. Wolf, ki je šel v strogo klerikalne in krščansko-socijalne volilne okraje na uničevalen boj proti klerikalcem, da se povsod zapeljancem odpirajo oči ter jih pouči, kaj je nemstvo in da nemstvo nima s krščanstvom niti najmanjše zveze. — Tako pisarjenje označuje mišljenje, ki sedaj prevladuje v vrstah nemških

nacionalcev in kaže, kako so te vrste somišljeniki sfanatizovani po nečutenem, surovem postopanju nemško-nacionalnih kolovodij v državnem zboru, in kako težko jih bo dobiti za kako plodonosno, praktično delo.

Hrvatski deželni zbor se snide h kratkemu posvetovanju že 29. t. m., kakor ogerski uradniki poročajo. Zasedanje bode trajalo baje le do božičnih praznikov, ker se ima rešiti le proračun in pogodbeni provizorij z Ogersko. Mažarski listi pa izražajo bojazen, da bo opozicija v tem zasedanju napela vse svoje moči ter skušala zavleči zasedanje vsaj do novega leta. V koliko je opravičena ta bojazen nasprotnikov hrvatskega naroda, sedaj še ne moremo soditi, ker še niso znani sklepi zjedinjene opozicije, pač pa bi imela dovolj vzroka nasprotovati hrvatskim mažaronom že samo radi tega, ker je napovedano baš drugo zasedanje deželnega zbora in vendar bo šest opozicijskih okrajev še vedno nezastopanih v deželnem zastopu.

Grško-turško vprašanje. Mirovna pogajanja mej grškimi in turškimi zastopniki v prisotnosti zastopnikov nekaterih velevlavstij se nadaljujejo in vsak tejen se zbero ti močje dva ali trikrat k rednim sejam, to je vse, kar se čuje o tej zadevi iz Carigrada brez najmanjše nade na konec razprave o tem perečem vprašanju. Po preteku nekaj tednov, v katerem času je svet zaman pričakoval poročil o vspehih ali nevspehih dolgotrajnih pogajanj, je turška vlada zopet jedenkrat poslala v javnost kratko poročilo o tej zadevi. Toda iz tega poročila je razvidno, da smo še vedno tam, kjer smo bili, rekli bi, ob koncu grško-turške vojske. Rešenih je dosedaj štirinajst točk načrta za mirovno pogodbo, nerešene so pa še štiri najvažnejše določbe. Nesporazumljenje vlada mej obeustranskimi zastopniki glede določitve meje mej Grško in Turčijo, glede odškodnine zasebnikom, katerim je posebno grško brodovje povzročilo ogromno škodo, dalje glede slobodne izselitve prebivalcev iz pokrajin, katere bodo morali Grki zopet odstopiti turškemu zmagovalcu in konečno glede zahteve grških delegatov, naj se o drugi točki posvetuje posebna komisija, v kateri bodo po večini zastopani grški člani. Turška vlada trdi glede teh nerešenih točk, da se bode doseglo sporazumljenje v najkrajšem času, o prvi točki bode pa bržkone moralo odločevati razsodišče, sestavljeno iz zastopnikov evropske diplomacije. Čakali bodemo toraj še nekaj časa, predno nam dojde vest, da je definitivno sklenjen mir mej grško in turško državo.

Izvolitev polkovnika Schöfflerja guvernerjem na Kreti še ni zagotovljena. To je posebno razvidno iz pogovora avstro-ogerskega zunanjega ministra grofa Goluhovskega, ki ga je imel s tem kandidatom za mesto guvernerja in ga objavljajo nekateri nemški listi. Zastopnik Avstrije mu je neki dokazoval, da je to vprašanje v zvezi z velikimi težkočami. Pojasnoval mu je, kako velika odgovornost ga čaka na tem mestu, ter mu baje tudi povedal, da se sultan protivi njegovi izvolitvi, ker je poročen z armensko kneginjo. Na definitivno službo bi tedaj ne bilo misliti. Iz navedenega je toraj razvidno, da Avstrija in neki tudi ne ostali državi v trozvezi niso posebno naklonjene njegovi kandidaturi in je toraj izpolnitev njegove želje še precej daleč.

Italijanskim priseljencem v Braziliji se ne godi posebno dobro, ker jih v obilni meri črtijo ondotni domačini. Poslednje dni je „Agenzia Stefani“ zopet objavila vest iz Rio de Janeiro, katera poroča o nekem novem napadu na italijanske priseljence. Iz državnice Minas Geraes je došla v Espiritu Santo tolpa štiridesetih oseb, ki je stikala po vsej državi za Italijani ter konečno napadla malo italijansko naselbino. V boju je bilo ubitih šest Italijanov in več ranjenih. Napad se je izvršil tem ložje, ker pomanjkuje javne straže, ki bi bila prišla zločince. Italijanski konzul je vsled tega storil pri ondotni vladi energične korake ter zahteval vojaško pomoč. Ob enem je pa obvestil o tem dogodku osrednjo vlado, od katere je zahteval, naj ukrene vse potrebno, da se jednaki dogodki ne bodo več ponavljali. Kaj bode ukrenila osrednja vlada, dosedaj še ni jasno, gotovo pa je, da ne bode preveč občutno postopala napram domačinom, tem manj, ker so razmere mej Italijo in Brazilijo precej napete.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. novembra.

(Telefon.) Z današnjim dnem je uredništvo »Slovenca« stopilo v telefonsko zvezo z ljubljanskimi naročniki telefona, kakor tudi s Trstom, Gradcem in Dunajem. Številka našega telefona je 74. Govori se tudi lahko po naši telefonski zvezi v zadevah »Katoliške Tiskarne« ali »Katoliške Bukvarne«.

(Prestavljen) je začasno kaplan gospod Karol Dornig z Dobrove v Horjul, kjer je nevarno zbolel ondotni župnik gospod Peter Bohinjec, o katerem upamo, da je hvala Bogu že izven nevarnosti.

(Slovensko gledališče.) Tudi včerajšnja že tretjkrat ponavljana opera „La Traviata“ je privabila v gledališče polno občinstva. Predstava opere se je vršila prav dovršeno, k čemur so posebno pripomogli glavnih vlog igralci gospd. Ševčikova in gg. Noll in Rasković.

(Iz Cerklj) se poroča, da je bil v občinski seji dne 7. novembra t. l. enoglasno izvoljen častnim občanom g. Andrej Vavken župan Cerkljanski. Da si je od občine to čast zaslužil, mi ni potreba posebej omenjati, samo toliko, da kot učitelj oziroma šolski voditelj je posloval v občno zadovoljnost nad 35 let, in kot župan že 30. leto. Na mnoga leta!

(Iz Idrije.) Ob petindvajsetletnici, ki jo je obhajal naš duhovni pomočnik gospod Fr. Olušič, se je pokazalo, kako vse spoštuje delavnega gospoda. Čestitali so mu z vseh strani k redkemu spominskemu dnevu, domačinke pa so mu podarile več dragocenih daril. Posebno črna je obhajalna burza, klekljana in z zlatom vezena. Lepa dika v sobi bode tudi srebrni kropilnik. Mešanje vseh strank so mu v nedeljo zvečer ob 8. uri napravili veličastno serebado s petjem in godbo. — Drugo 25letnico smo obhajali v ponedeljek — z veliko črno mašo. Jubilanta ni bilo mej nami, spominjali smo se ga le v molitvah. 5. novembra je namreč preteklo 25 let, ko je prišel v Idrijo dekan Jožef Kogej. Skoro 24 let je delal na tem mestu, svojo 25letnico je obhajal že v večnosti. R. I. P.! — Se jedno vest vam poročam. V soboto 30. oktobra šli so trije moški od nas na sv. Goro pri Gorici. Dva sta se vrnila že o Vseh svetih, tretjega, rudarja Andreja Logarja, še do danes ni in se tudi nič ne ve o njem. V Gorici so bili še vsi trije skupaj. Šli so že na kolo-dvor, da se podajo v Trst. Logar mej potoma pravi tovarišema: „Le pojdiva naprej, pridem kmalu za vama.“ Zaostal je in še do danes ni prišel.

(Vesela novica iz Idrije.) Ravno kar je došla radostna vest v Idrijo: Poljedelsko ministerstvo je odredilo, da dobivajo vsi rudarji žito in drva v isti množini, kakor doslej — brez plačila. Količnega pomena je to za delavca, vedó posebno družinski očetje.

(Iz celovške škofije.) Mestnim župnikom v Pliberku je prezentovan preč. g. dr. Josip Sommer, stolni kanonik v Celovcu. Kakor znano, je bil g. dr. Sommer že pred svojim prihodom v Celovec župnik v Pliberku. — Umrl je č. g. Mat. Staudacher, župnik v Hüttenberzi, star 81 let. N. v m. p.! — Premošeni so č. gg.: Jan. Smolej, kaplan v Kotarčah, kot kaplan v Sveče; Dragotin Hrabar, kaplan v Svečah, kot kaplan v Kotarčah; J. Pirkner, provizor pri Sv. Krvi, kot kaplan v Špital; Al. Umlauf, kaplan v Špitalu, kot provizor v Trefling; Jan. Varmut, provizor v Gorjah, kot provizor v Pisweg.

(Koroški dež. predsednik) baron Schmidt-Zabierow ostane na svojem mestu. Tako se poroča z Dunaja, kamor je bil šel g. baron Schmidt začetkom tega meseca, da presvitlemu cesarju osebno izroči svojo ostavko. Cesar pa ostavke, — menda z ozirom na zmedeni politični položaj — ni sprejel in tako ostane Schmidt-Zabierow še nadalje na svojem mestu ter bode še nadalje vladal koroško deželo — po svoje! Kako stališče zavzemamo Slovenci nasproti Schmidt-Zabierowu je dosti znano. Naša sodba o predsedovanju njegovem ostane vedno ista, zato ker sodimo po dejanjih njegovih ter po uspehih politike njegove, katero osvetljuje najbolj dejstvo, da se nahajajo vsi nemški državni poslanci koroški med najglasnejšimi in najbolj brezozirnimi obstrukcionisti državnega zbora.

(Od Velike Nedelje.) Tukajšna župnija, dasi ni prostrana, ima znatno število odličnjakov, ki so dospeli do časti i dostojanstva v človeški družbi ter živi jo sedaj raztreseni po mnogih krajih avstrijske države. Ti gospodje so vršili za raznih časov svoje študije, takó da se nekteri le malo, nekteri pa ni lično ne poznajo. Bila je toraj hvalevredna misel dveh Velikonedeljskih v krasni gorni savinjski dolini živečih gospodov, da bi se vsi Velikonedeljski od-

ličnjaki nekega dne letošnje leto pri Veliki Nedelji sestali, ter preživeli nekaj veselih ur med svojimi znanci iz mladostne dobe. Ta namera se je bila naznana vsem v tujem bivajočim rojakom, kateri so jo, kakor se razumeva, navdušeno odobrili. Ta sestanek se je odločil na dan 18. avgusta t. j. na rojstni dan Njegovega Veličanstva presvitlega cesarja Frana Josipa. Toda niso mogli vsi priti, ker so jih ovirale službene dolžnosti, a vendar se jih je sestalo lepo število. — Pri skupnem obedu je veljala prva napitnica Njih veličanstvu. Za to napitnico je č. o. g. Krizostom Krajnc, gvardijan v Virovitici v Slavoniji omenil v ognjevitem govoru našega največjega mecenata prevzvišenega g. vladiko J. Strossmayerja. Č. g. Ferdo Šoštarčič, župnik Malonedeljski, napil je našemu milostivemu g. knezu in škofu Mihaelu Napotniku. Vsi prisotni gospodje so priznali enoglasno, da jim je prvi pouk v početni Velikonedeljski ljudski šoli pripomogel do višje nazorazbe in do sedajnega dostojnega stanu, ter so gromovito napijali tukajšnemu učiteljstvu. O tej priložnosti izrekla se je posebna zahvala prirediteljema tega sestanka gg. Ehartiču in Petku. — Tudi staroznanega velikonedeljskega rodoljuba Davorina Petka niso pozabili; on je to tudi gotovo zaslužil, ker si je največ prizadeval, da se je ta domačinski sestanek tak sijajno izvršil. Od nekih gospodov, ki se niso mogli udeležiti tega sestanka, prišli so brzojavi in dopisi. — Živo bi bilo želeli, da se tak sestanek zopet priredi bodoče leto, a to v drugi polovici meseca julija ali meseca avgusta, ko bodo gospodje dijaki že na počitnicah, ker oni s svojimi jarojasnimi grli mnogo pripomorejo k sijajnosti vsake narodne svečanosti. — Take priložnosti imajo veliki vpliv na razvoj narodne zavesti. Kmet prostak videči, da se gospod veseli po domače, slušajoč njegove umetne govore in sladkozveneče pesmi slovenske, začne svoj jezik dostojno čislati, spoštovati in ljubiti, misleč, da ni hlapčevski in beraški. — Na svidenje toraj bodoče leto mili mi Velikonedeljski odličnjaki na domačih tleh, kjer še v nekih obiteljih gledé na narodno zavest ni samó hlad, temveč mraz, dá celó led!

Velikonedeljski.

Darovi.

Za pripraviški dom: Mil. g. prelat dr. Andr. Cebašek, stolni dekan, je daroval za „Pripraviški dom“ zopet 300 kron ter s tem postal tretji društveni pokrovitelj! Vivat sequens! — Preč. g. dekan Jan. Lavrenčič v isti namen 10 kron mesto venca pokojnemu g. župniku Jos. Grčarju.

Telegrami.

Zgornji Logatec, 10. novembra. Prečastiti gospod Lavrencij Bergant, župnik v Logatcu, je umrl danes opoldne. Pogreb bode v petek ob 10. dopoldne. Venci se hvaležno odklanjajo.

Dunaj, 10. novembra. (Poslanska zbornica.) Po dvakratnem glasovanju, ki ju je predlagala obstrukcija, so se začeli prepirati Schönererjanci s kršč. socialisti radi mejsebojnih razžaljivih besedij v nočni seji dne 4. t. m. Potem so se vršila nadaljna glasovanja po imenih.

Dunaj, 10. novembra. Zunanji minister grof Goluhovski se je sinoči povrnil iz Monze.

Dunaj, 10. novembra. Ogerski finančni minister Lukacs je dospel včeraj iz Budimpešte ter bil ob 4. uri popoldne pri cesarju v zasebni avdijenci.

Petrograd, 10. novembra. Tajniku neguša Menelika, Josifu, sta podarila car in in carinja več dragocenih daril za neguša.

Carigrad, 10. novembra. Dosedanji nemški poslanik v Carjemgradu je izročil sinoči sultanu odzovno pismo in odpotuje jutri v Nemčijo. Njegov naslednik baron Marschall dospe v Carigrad v soboto.

Neprekosljivega učinka je

Tanno-chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las. Cena 1 stekl. z rablilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga 57 40 2

lekarna pri Mariji Pomagaj M. Leustek v Ljubljani,

Realjeva cesta šte. 1, poleg mesarskega mosta.

Telefona šte. 68 je slav. občinstvu v poljubno porabo.

Gosp. lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani usoja si Vašemu blagorodju uljudno naznaniti, da rabi poslano tinkturo za želodec (Tinctura Rhei composita G. Piccoli) z izvrstnim uspehom proti želodčnemu in kataru v črevesih, isto-tako tudi proti jetrnim in žolčnim izlivanjem.

Bolnišnica usmiljenih bratov.

Gradeo, dne 2. februarija 1897.

Provincijal
brat Emanuel Leitner.
nadzdravnik.

232 100-64

Umrli so:

5. novembra. Karol Cerne, posestnik sin, 19 dni, Cesta na loko 11 a, želodčni katar.

6. novembra. Valentin Susteršič, kramar, 39 let, Žabjak 4, otrpnenje srca.

V vojaški bolnišnici:

2. novembra. Franc Borštnar, rezervnik, 21 let, plučnica.

Tujci.

8. novembra.

Pri **Stoniz**: Wümmer iz Scheibbs-a. — Schanta iz Hamerstiel-a. — Gondi iz Budimpešte. — Bubak iz Trsta. — Kincel, Wunsch iz Grada. — Rohlik iz Prage. — Hengl, Klopstok, Eibnschitz, Staudinger, Fels, Schneider, Friedländer, Pachleitner z Dunaja. — Antič iz Sele. — Schappel iz Berlina. — Slapšek iz Leš. — Wagner iz Celja. — Deu iz Trbiča. Sanchez iz Brucka ob M. — Mank iz Hrastrnika. — Gasser, Mikluš iz Gorice. — Havas iz Velike Kaniže. — Mezzar iz Pazna. — Neumann iz Budimpešte. — Šare iz Planine.

Pri **Maliču**: Allt iz Linca. — Lamprecht, Čop, Gasser iz Pontablja. — Bachmann, Weber, Stern, Kahn, Beuermann, Kahn, Hut, Hirsch z Dunaja. — Vouk iz Ptuja. — Stössl iz Steyr-a. — Pereles iz Plzna. — Zuzak iz Blatne. — Illes iz Budimpešte. — Baillon iz Železne Kaplje. — Rekenzaun iz Grada. — Swoboda iz Trbiča.

Pri **bavarskem dvoru**: Strusch, Tiller, Frankl z Dunaja. — Hren iz Kočevja. — Kieš iz Dola. — Globočnik iz Kranja. — Vidic iz Idrije.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera-tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24. urah v mm.
9	9 zvečer	747,1	-0,5	sr. sever	jasno	
10	7. zjutraj	747,9	-2,0	sr. svzh.	poloblačno	0,0
	2. popol.	748,3	4,6	sr. jvzh.	"	

Srednja večerajšnja temperatura 0,8°, za 4,3° pod normalom.

Prijatelji slovenske akad. mladice, naročite se na

„ZORO“

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedeljake 1 gld., za dijače 60 kr.

Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur., Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76, IV., 30.

Povodom svojega odpotovanja

vsem prijateljem in dob-
rim znancem

„Srčni z Bogom!“

758 1-1 **J. V. Krásky.**

Staroznana gostilna „pri ribču“.

Vsaki dan sveže pivo, prava
istrijsanska, dolensjska in hrvat-
ska vina.

Mrzla in gorka jedila vsaki
čas.

Uljudno vabi

s spoštovanjem

757 3-1

A. Rasberger.

Vsakovrstne vozove:

kočije, kola, tovarne vozove in vsa v to stroko
spadajoča dela izvršuje po najnižjih cenah

Franc Srša,

743 3-3

kolár na Viru pri Domžalah.

Št. 11647. 751 3-2

Stenografa

nemške komorne stenografeje popolnoma večšega,
sprejme deželni odbor kranjski za bodoče deželno-
zborško zasedanje. Prednost ima, kdor je zmožen
slovenskega jezika. Plača po dogovoru.

R-flektanti pošljejo naj svoje prošnje do dne
20. novembra t. l. podpisane dežel. odboru.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 3. nov. 1897.

Bortolo Sardotsch, Koper

(tvrdka obstoji od 1. 1828)

prodaja

domača in inozemska olivna olja.

Na zahtevanje pošilja vzorce brezplačno in franko.

Ozir poštenosti,

zmernih cen in točne, redne postrežbe so najboljši dokaz razni
samostani, cerkvena predstojništva in zasebniki, kateri pri
gornji tvrdki kupujejo vse, kar potrebujejo takega blaga, od
najčistejšega namiznega olja do goriva in olja za ma-
zanje strojev. 674 27

Krčmarji in zasebniki, kateri želé kupiti

pristna, naravna vina,

obrbejo naj se do

677 15-10

Pavla Sponza

v Rovinju v Istri,

kateri dá popolno jamstvo za pristnost njegovih vin. — Na
željo vpošlje vzorce belega in „moscato rosa“, terana
in belega isterskega vina.

Preč. duhovščino še posebej opozarja na svoja na-
ravna pristna vina za uporabo pri daritvi sv. maše.

Oddá se takoj

troje prodajalnic

v prostorni, živahni ulici ob Sv. Jakoba trgu in
mostu v Ljubljani, kj-r je jako primeren kraj za trgovino
z obleko, knjigami, šolskimi potrebščinami, stekleno posodo itd.
Hkrati se oddaje tudi eno manjše in eno večje
stanovanje.

Več se poizvê v biši sami v Trubarjevih ulicah
št. 2, II. nadstropje. 750 3-2

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličanstva.

XIX. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrotne namene avstro-ogerske monarhije.

Ta denarna loterija — edina v Avstriji postavno
dopuščena — ima 7278 dobitkov v gotovem denarju
v skupnem znesku 341.684 kron.

Glavni dobiček:

160.000 kron.

Za izplačanje jamči c. kr. loterijska dohodnija.

Žrebanje bode nepreklicljivo 16. decembra 1897.

Srečka stane 2 gld. avstr. velj.

Srečke se dobé pri oddelku za državno loterijo na Dunaju,
I, Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah,
pri davčnih, poštinih, brzojavnih in železničnih uradih, v me-
njalnicah itd. — Igralni načrti za kupovalce zastoj.

Srečke se razpošiljajo poštne prosto.

722 10-8

Vodstvo c. kr. državne loterije.

Otvoritev nove gostilne v Medvodah!

Podpisana slavnemu občinstvu priporočata svojo v nedeljo, t. j. dne 14. t. m.

ново otvorjeno gostilno v lastni hiši šte. 2 v Medvodah

in zagotavljata, da bodeta slav. občinstvu postregla z najboljšo vsakovrstno pijačo in z okusnimi mrzlimi in gor-
kimi jedili.

K obilnemu obisku vabita

756 3-1

s spoštovanjem

Marija in Franc Jarc.

Dunajska borza.

Dne 10. novembra.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 25 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " — "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 90 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 15 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 90 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	950 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	352 " 75 "
London vista	119 " 70 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 85 "
20 mark	11 " 77 "
20 frankov (napoleonidor)	9 " 53 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 20 "
G. kr. cekini	5 " 66 "

Dne 9. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	160 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 " 50 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	191 " — "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 65 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139 " 50 "
Dunavske vravnave srečke 5%	128 " 25 "
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109 " 50 "
Posojilo goriškega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " — "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 60 "
Priporitetne obveznice državne železnice	226 " — "
" južne železnice 3%	182 " 75 "
" južne železnice 5%	126 " 50 "
" dolenskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 75 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	74 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	162 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3410 " — "
Akcije tržškega Lloydja, 500 gld.	404 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	81 " — "
Splošna avstrijska stavbinska družba	93 " 75 "
Montanska družba avstr. plan.	129 " 25 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	163 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " 65 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zruhe pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti do dosego kolikor je mogoče vis-
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni vrednik: Ivan Rakovec.

Tisk »Katoliške Tiskarne« v Ljubljani.